

❖ AKKS nyhetsbrev ❖

EVANGELISATION 2000

Arbetsgruppen för Karismatisk förnyelse i Katolska Kyrkan i Sverige och EVANGELISATION 2000 I SVERIGE
December 1999

DU ÄR KALLAD AV GUD!

Gud har skapat dig till en uppgift som ingen annan kan utföra - i ditt hem, ditt grannskap, på din arbetsplats, i din församling, i Hans rike. Ingen annan har just din personlighet eller just dina gåvor. De är planerade och skapade av Gud själv. Du är kallad till Hans tjänst - mitt i ditt "enkla" vardagsliv.

Den största uppgiften kallade Han sin egen Son till: "Jag har kommit... för att rädda världen." Adam och Eva fick uppdraget att vara fruktsamma, föröka sig och råda över jorden. Till Abraham sade Jahve: "Gå ut ur ditt land och från din släkt och från din faders hus så skall jag göra dig till ett stort folk." Maria fick veta att hon skulle bli havande och föda en son, den Högstes son. Franciskus fick uppdraget: Förnya min kyrka!

Varje kristen har genom sitt dop och sin konfirmation ett speciellt uppdrag av Gud. Varje kristen har del i Kristi tjänst som präst, profet och kung. Våra prästers uppgift är i första hand att bygga upp kyrkan. Vi är alla kallade att hjälpa till där på olika sätt, men lekfolket befinner sig samtidigt "på den mest framskjuta frontlinjen i kyrkans liv". De är kyrkan i världen (Katolska kyrkans katekes nr 899). De är kallade till att - ledda av Anden - föra ut evangelium i samhället. I den katolska karismatiska förnyelsen har man sedan dess begynnelse 1967 lett bönegrupper och nya kommuniteter som i många fall också stöder sjuka, fattiga och marginaliserade människor, man arbetar med helande och upprättelse av människor, man evangeliserar i alla miljöer, både i "svåra" och mer "normala" sammanhang, man arbetar för kristen enhet och mycket annat. Och förnyelsen är effektiv: den snabbast växande rörelsen någonsin i kyrkan, den största spontana ekumeniska rörelsen genom alla tider.

Vi vill uppmuntra alla att försöka bilda, eller kanske gå in i, en bönegrupp på sin ort. I Sverige finns, av naturliga skäl, mycket få helkatolska grupper. Själv känner

jag bara till den i Katolska domkyrkan i Stockholm, den i Brandbergen söder om Stockholm samt ett par grupper i Uppsala. Gruppen i Hagsätra, en av Stockholms södra förorter, har ekumeniska inslag. I vår egen grupp i Täby på för närvarande cirka 25 personer finns sex samfund representerade. Även gruppen i Lidingö är mycket ekumenisk. För övrigt finns katoliker i ekumeniska grupper i olika delar av landet.

Varje bönegrupp är kallad att vara en plats där alla får växa i bön och tro och en plats för andlig gemenskap. I varje bönegrupp, katolsk eller ekumenisk, växer så småningom också en viss profil fram, en viss kallelse. Gruppen i Hagsätra t ex evangeliserar sedan två år varje fredag på Sergels Torg i Stockholm. Gruppen i Brandbergen bygger upp sin mycket unga församling och arbetar också för kristen enhet på ett tydligt sätt. På de följande sidorna berättar en av dess ledare, Maria Fischer, hur hon fann vägen in i sin kallelse. Gruppen Maria Regina Caeli i Uppsala för målmedvetet fram Maria i vårt land, även i ekumeniska sammanhang. Vår egen grupp arbetar med helande och upprättelse av människor, med arbete på kristen enhet samt med viss evangelisation. I gruppen på Lidingö har många fått mogna i sin tro genom snart tre decennier.

Där vi är tillsammans i Jesu namn, där är han mitt ibland oss (Mt 18:29), och där visar Han också vilket verk Han vill ha utfört av just oss. Det är viktigt att vi som lekfolk finner den grupp där Herren kan tala till oss och där vi kan höra Hans röst och där vi tillsammans kan utveckla den kallelse Han har just för oss i just vår miljö.

För att utrusta oss i Guds tjänst erbjuder vi under år 2000 ett antal internationella konferenser och en reträtt i Vårfrukyrkan i Täby. Varmt välkomna alla!

Lillemor Hallin

Med blicken fäst på inkarnationens mysterium, på hemligheten med Guds Sons människoblivande, står Kyrkan i begrepp att träda över tröskeln till tredje årtusendet...

(ur påvens kungörelsebulla inför jubelåret 2000)

I detta nummer bl.a:

Profetior i den yttersta tiden: Ralph Martin	sid 2
AKKS program år 2000.....	sid 3
Vittnesbörd.....	sid 6
Inbjudan till reträtt i Täby februari 2000.....	sid 7
Evangelisation i Riga.....	sid 8

MOT ÅR 2000

År 2000 blir katolska kyrkan i Sverige, juridiskt sett, ett trossamfund. Den tar ett stort steg framåt på likställighetens väg, från att "tidigare ha haft ungefär samma status som en frimärksklubb", som biskop Anders Arborelius leende uttryckte det under en samtalskväll i vår församling i Täby i oktober i år. "Det innebär att vår kyrka också får ett helt nytt ansvar för sitt vittnesbörd i det offentliga livet, för sin evangelisation", fortsatte han. Under samtalsstunden som följde vittnade flera i församlingen om sina möten med människor, där de fått ge vidare av sin tro och sin gudsgemenskap. Ty det är ju i vardagen vi främst är kallade att göra detta - i familjen, i grannskapet, på arbetsplatsen, i fritidssammanhangen. Och det kan ske inte minst genom de enklaste medel: genom vår livsstil, genom förbön för vår omgivning ("man kan be för människorna i tunnelbanevagnen i stället för att läsa Metro"), genom goda gärningar, genom ord, kanske genom direkt bön för någon. Biskopen talade om Kristusgemenskapens doft, som alla människor har rätt att få del av.

Kyrkan har under flera år uppmanat "den nya evangelisationen", den evangelisation som, enligt påven, ska vara "ny till sitt uttryck, ny till sin iver, ny till sina metoder." Påven har uppmanat till denna evangelisation vid alla sina resor världen runt. Till de nordiska biskoparna sade han redan 1989: "Det finns en allomfattande uppgift som blir mer och mer brådskande. Jag har många gånger beskrivit den med ord som 'en ny evangelisation', något som världen idag ...är i ett alltmer trängande behov av."

Den nya evangelisationen är ny också på så sätt att den ska genomföras av alla. Vi är alla kallade att ge vår tro vidare: lekfolk, systrar, präster, biskopar... "År 2000", sade biskop Anders, "blir en ny ansats för den vardagliga evangelisationen i vårt land."

Den mer påtagliga evangelisationen på Sergels torg i Stockholm fortsätter varje fredag med den katolska bönegruppen från Hagsåtra och deras soppkök tillsammans med syskonen från S:ta Clara kyrka. Gruppen har utökats med Moder Teresas systrar och en person från Caritas. Och man har ännu större framtidsplaner på

gång.

Evangeliserande satsningar i mindre skala görs numera av katoliker både här och där i vårt land. Även vårt engagemang för evangelisationen i Lettland ger positiva resultat. I år reste vi själva dit och besökte dem vi stöder. Mer därom finns att läsa i detta brev.

Lillemor Hallin Kerstin Jonsson

Jesu födelse i Betlehem är inte en händelse som låter sig förpassas till det förflutna. Ty inför den står hela mänsklighetens historia: såväl vår nutid som jordens framtid blir upplysta av dess närvaro....

(ur påvens kungörelsebulla inför jubelåret 2000)

PROFETIOR I DEN YTTERSTA TIDEN: VAD SÄGER ANDEN?

Av Ralph Martin.

ICCRS Newsletter September-October 1999.

Övers: Kerstin Jonsson. Något förkortad.

Ralph Martin är teolog, gift och far till sex barn. Han var den förste ordföranden för det inspirationscentrum inom förnyelsen som idag utvecklats till ICCRS.

Det tycks vara två profetiska huvudfårar i den katolska kyrkan idag som påkallar vår uppmärksamhet. Huvudtalesman för den första är påven Johannes Paulus II. Några huvudteman hos denna profetiska röst är en nära förestående "ny vår", en "ny pingst", ett "jubileum", som innebär ett möte med Gud, en manifestation av Kristus och ett utgjutande av Anden.

Huvudtalesman för den andra är Maria, Jesu mor, som talar dels genom en mängd godkända uppenbarelser och tecken, dels genom sådana som fortfarande prövas. Några huvudteman hos denna profetiska röst är att tiden är kort, att en varning snart skall komma, följd av bestraffning eller dom, möjligen innebärande krig och naturkatastrofer, och vikten av att vända sig till Gud.

De som försöker vara öppna och höra vad Anden säger till kyrkan i dag är ibland förbryllade över det som förefaller vara annorlunda, till och med motsägelsefulla, teman i dessa båda profetiska huvudströmmar.

Naturligtvis talar även påven om farorna i tiden, om dödens kultur och andra negativa drag, men hans betoning lutar åt ett annat håll. Och Maria talar naturligtvis ofta om Guds barmhärtighet, godhet, nåd och kärlek men i samband med brådskan och med himmel och helvete, tidsbegränsade och eviga konsekvenser av att man försummar Guds barmhärtighet.

Påven Johannes Paulus II:s profetiska tal om en "ny vår"

Påven Johannes Paulus II har sagt att nyckeln till hela hans pontifikat är det stora 2000 års-jubileet och förberedelsen av kyrkan inför nästa fas. Han ser till och med andra Vatikanconciliet som en inledning till denna viktiga förberedelse för jubileet. Redan i den första encyklikan under sitt pontifikat talar han om vikten av det kommande jubileet. Hela sista tredjedelen av hans viktiga encyklika om den helige Ande (Dominum et Vivificantem), utgiven 1986, ägnas åt förberedelsen av det stora jubileet år 2000 och ger klara indikationer på vad påven väntar sig.

Redan 1986 klaggjorde påven att förberedelsen för 2000-årsjubileet måste innebära ett grundläggande möte med Gud. Han talar om denna förberedelse för jubileet som "ett nytt advent. I slutet av denna tid skall alla människor se Guds frälsning (Luk 3:6, jfr Jes 40:5) som för två tusen år sedan."

Påven klagar också att i detta nya möte med Herren behöver kyrkan dra sig till minnes vad som tillhör henne men som hon kanske glömt bort eller inte uppskattat tillräckligt.

Påven har ofta talat om "det kristna livets nya vår som kommer att uppenbaras genom det stora jubileet, om kristna går in i den helige Andes handlande" (Om förberedelse av 2000-årsjubileet, 18). Påven framhåller att ett av de mest slående av dessa första tecken på den nya våren är att så många förnyelserörelser och nya komuniteter växer i kyrkan. En höjdpunkt bland dessa vårtecken var enligt påven när mer än femtio av dessa rörelser och komuniteter samlades i Rom för att fira pingstvigilian med honom 1998. Vatikanen uppskattar att mer än 500 000 deltog vid detta möte. Det var en av de största samlingar som någonsin skett i Rom vid ett sådant tillfälle. I tidningen Inside the Vatican's ledare i Juni-Julinumret 1998 stod att läsa: "Det som hände i Rom i maj var så betydelsefullt att vi tror att framtidens kyrkohistoriker måste skilja mellan 'före' och 'efter' pingsten 1998."

(Forts. på sidan 4)

DETTA HAR HÄNT UNDER 1999

Två böndagar för andlig förnyelse och evangelisation anordnades i Vårfrukyrkan i Täby.

S:ta Clara kyrka i Stockholm inbjöd till en ekumenisk pingstkonferens, **Charisma 99**, 21-24 maj. Huvudtalare var den anglikanske biskopen Graham Dow och kyrkoherden Mike Clarkson, båda från London. Med sig hade de en stor skara förebedjare och musiker från flera församlingar i London. Biskop Anders Arborelius inledningstalade och många i det katolska förnyelsearbetet medverkade som musiker och som förebedjare.

Kurs i bön för helande hölls på Mellansels folkhögskola utanför Örnköldsvik 17-20 juni i samverkan med den ekumeniska själavårdsorganisationen Helhet genom Kristus. Ledare var Mischa Herfert, baptistpastor i Flen och Kerstin Jonsson, AKKS.

Ekumeniska karismatiska gudstjänster har hållits i olika kyrkor, bl a ett par gånger i Katolska domkyrkan, i S:ta Clara kyrka, i Citykyrkan, i Betlehemskyrkan, i Elimkyrkan och i Sättrakyrkan. Före varje möte har det varit en ledarsamling kring en enkel måltid. Gud har verkligen varit närvarande på ett påtagligt sätt när vi så här mötts som Hans folk.

Föreningen och bönegruppen Maria Regina Caeli i Uppsala arrangerade sina årliga Maria-dagar 27-29 augusti. Temat, **Maria och Elia**, band samman judendomens och kristendomens gemensamma arv, det profetiska och det kontemplativa. Dialogen mellan judar och kristna är av stor vikt och har en särskild plats nu under Faderns år nu inför 2000-årsjubileet. Maria står på tröskeln mellan Gamla och Nya Testamentet. Biskop Anders Arborelius talade om Edith Stein, den judiska filosofen som blev karmelitnunna och slutligen avrättades av nazisterna.

PROGRAM 2000

Ekumeniska gudstjänster i Stockholm (tid 19.00)

14 jan: Betlehemskyrkan
Resten av året: se AKKS hemsida eller info genom Bengt Malmgren

“Guds rike är mitt ibland er“

Reträtt med Fr Paul Marx OMI i Vårfrukyrkan, Täby, 11-13 febr. Se separat program.

Kurs i bön för helande

kommer preliminärt att hållas i Göteborgsområdet i juni. Ledare blir bl a Kerstin Jonsson, AKKS. Info: Kerstin Jonsson.

Maria-konferens

i St Lars kyrka, Uppsala, 6-8 oktober.
Arr: Föreningen Maria Regina Caeli.
Preliminärt tema:
“Se där är din moder“ (Joh 19:27).
Info och anmälan: Birgitta Löwendahl, Sturegatan 19 D, 752 23 Uppsala, tel/ fax 018-55 48 22 eller 71 25 70, e-post: birgitta.lowendahl@swipnet.se eller Aina Larsson, Börjegatan 25 D, 752 29 Uppsala, tel 018-50 82 93.

INTERNATIONELLA KONFERENSER:

Möte för hela den katolska karismatiska familjen. (arr: ICCRS) 28.4-1.5: Rimini, 1-5.5: fortsatt pilgrimsfärd Assisi-Rom. Se separat program.

Världsungdomsdagar (arr: Chemin Neuf) 9-14.8: Warszawa, Prag, Hautecombe eller Peruggia/ Assisi 15-20.8: Rom. Se separat program.

“**Fira Jesus**“ (arr: ICCOWE) Penang, Malaysia 27-31.3
St Louis, USA 22-25.6
Prag 23-27.8 Se separat program.

AKKS...

...står för Arbetsgruppen för Karismatisk förnyelse i Katolska kyrkan i Sverige. Varje land har en s.k. "national service-committee" (NSC) för att främja förnyelsen och vara kontaktlänk mot den lokala kyrkan och internationellt. AKKS är den svenska motsvarigheten.

**AKKS c:o Lillemor Hallin, Gnejsv. 7
183 30 TÄBY tel: 08-758 98 82
e-post: akks@catholic.se
http://www.catholic.se/akks**

AKKS styrelse:

Lillemor Hallin, ordf
Gnejsvägen 7, 183 30 Täby.
tel: 08-758 98 82
lillemor.hallin@mbox318.swipnet.se

Bengt Malmgren, v.ordf+sekr
Sotholmsv 16, 122 48 Enskede.
tel 08-448 01 71
bengt.malmgren@catholic.se

Kerstin Jonsson, kassör,
Gnejsvägen 7, 183 30 Täby.
tel: 08-758 98 82
kerstin.m.jonsson@swipnet.se

Pancho Chin A Loi,
Skylbergsg 16, 124 71 Bandhagen,
tel 08-86 72 56

Maria Fischer,
Albatrossv 100, 136 66 Haninge,
tel 08-7778259
famica@haninge.mail.telia.com

Kontaktpersoner:

Marianne Abrahamsson,
Sysslomansg. 26, 752 23 Uppsala
marianne_abrason@hotmail.com

Christina Agnani, Vallmovägen 12,
240 10 Dalby, tel 046-209027

Ann-Marie Breineder,
Dalåsvägen 8, 632 22 Eskilstuna

Barbara Chudoba,
Prostvägen 9, 2 tr, 171 64 Solna

Martin Hägglund,
Grinnekullegatan 193, 417 42 Göteborg

Tomasz och Christina Pilewicz,
Sörbygatan 69 C, 802 55 Gävle

Carl-Olov Sandberg,
Vårstagatan 3, 871 40 Härnösand

RIMINI 2000:28 april - 1 maj

“Stort internationellt möte med hela den katolska karismatiska familjen“ organiserat av Italiens Arbetsgrupp för Karismatisk förnyelse i samverkan med ICCRS, Talare: bl a Fr Raniero Cantalamessa och Ralph Martin

kan - för den som vill - följas av

PILGRIMSFÄRD ROM 2000: 1-5 maj inkl Assisi, katakomberna i Rom, St Peterskyrkan m fl basilikor.

Info och anmälningsblankett: Lillemor Hallin
Se också ICCRS' hemsida: www.iccrs.org

(Forts. från sidan 2)

Marias enträgna uppmaning till omvändelse

Det förefaller som om Maria sänds som en speciellt profetisk och evangeliserande budbärare för att hjälpa kyrkan igenom denna svåra och farliga tid före "det rena hjärtats slutliga seger". Med början i Fatima 1917 och sedan genom hela århundradet har Maria återkommit för att varna för stora faror som drabbar hela världen. Hon framhåller enträget att det är nödvändigt att ta evangeliet på allvar, att tro och omvända sig.

I Fatima varnade hon för kommunismens spridning och andra världskriget om inte kallelsen till omvändelse fick tillräckligt gensvar. Men samtidigt som hon varnade för lidande och straff om människor inte omvände sig framfördes också löftet om Rysslands slutliga omvändelse, hennes rena hjärtas seger. Vid detta tillfälle skulle "världen få åtnjuta en tid av nåd." Hon visade också barnen en vision av helvetet som underströk vikten av vad som står på spel när vi tar emot eller förkastar Faderns erbjudande om nåd och förlåtelse i Hans Son Jesus.

Dessa teman om varning för en nära förestående fara, kallelse till omvändelse, och samtidigt ett löfte om slutlig seger är karakteristiska för de flesta uppenbarelser, utsagor och särskilda tecken förknippade med Marias pågående uppdrag under resten av århundradet.

Jag tror själv att det finns två ställen i bibeln som ger oss en nyckel till förståelsen av dessa viktiga budskap från Herren. Jag tror att båda spelar en viktig "Johannes döparen-roll" när det gäller att förbereda oss för ett förestående möte med Herren med dom och stor nåd.

Det första stället är Lukas 7:29-35: "Allt folket som lyssnade, också tullindrivarna, gav Gud rätt - de lät döpa sig med Johannes dop. Men fariseerna och de laglärdade brydde sig inte om Guds vilja med dem - de lät inte döpa sig av honom. Vad skall jag då jämföra detta släktes människor med? Vad liknar de? De liknar barn som sitter på torget och ropar till varandra: 'Vi spelade för er, men ni ville inte dansa. Vi sjöng sorgesånger, men ni ville inte gråta.' Johannes döparen har kommit, och han äter inte bröd och dricker inte vin, och då säger ni: 'Han är besatt.' Människosonen har

kommit, och han både äter och dricker, och då säger ni: 'Se vilken frossare och drinkare, en vän till tullindrivare och syndare.' Men alla Vishetens barn har gett Visheten rätt."

Påven Johannes Paulus II spelar en melodi om "en ny vår", "en ny pingst", "ett stort jubileum" - och många vägrar att dansa, att förbereda sig "i den helige Ande", öppna sig för den helige Ande, som är förutsättningen inför den nya våren.

Maria gråter, sjunger en sorgesång, gråter över sina barn som är i fara att svepas bort av den stora och förestående faran och domen, den eviga döden och helvetet. Och det är många som vägrar att låta sina hjärtan beröras av hennes tårar. Många vägrar att ge sitt gensvar till hennes mycket enkla upprepade kallelse till omvändelse.

Luk 19:37-44 sprider också ljus över dessa båda profetiska betoningar: "Då han närmade sig staden och var på väg ner från Olivberget började hela skaran av lärjungar i sin glädje ljudligt prisa Gud för alla de underverk de hade sett: 'Välsignad är han som kommer, konungen, i Herrens namn. Fred i himlen och ära i höjden.' Några fariseer i folkmassan sade då till honom: 'Mästare, säg åt dina lärjungar att sluta.' Han svarade: 'Jag säger er att om de tiger kommer stenarna att ropa.' - När han kom närmare och såg staden började han gråta över den och sade: 'Om du denna dag hade förstått, också du, vad som ger dig fred! Men nu är det fördolt för dig. Det skall komma en tid då du får se dina fiender bygga vallar runt dig och omringa dig och ansätta dig från alla håll. De skall slå dig och ditt folk till marken, och de skall inte lämna sten på sten, eftersom du inte förstod att tiden var inne för Guds besök."

Ett besök från Gud är som ett tveeggat svärd: å ena sidan frid, Guds välsignelses fullhet, för dem som är beredda på den och välkomnar den, å andra sidan förödelse för dem som inte brytt sig om budbärarna och inte är beredda att känna igen och öppna sina hjärtan när tiden för Guds besök är inne.

"Allt folket som lyssnade, också tullindrivarna, gav Gud rätt - de lät döpa sig med Johannes dop. Men fariseerna och de laglärdade brydde sig inte om Guds vilja med dem - de lät inte döpa sig av honom." (Luk 7:29-30)

Påven och Maria erbjuder ett dop till omvändelse, ånger i Andens efterföljelse och ett starkt sakramentalt liv för att förbereda oss på mötet med Gud när Han kommer. Om vi inte deltar i förberedelserna kanske vi inte är beredda på mötet.

Jag tror att vi nu är inne i en besöksetid. Gud besöker oss genom Johannes Paulus II:s tjänst, genom Marias tjänst och på många andra sätt. Förberedsetiden har kommit igång. Enligt Johannes Paulus II:s och Marias budskap står vi nu inför Guds bestämda handlande, ett handlande som fungerar som ett tveeggat svärd, beroende på vår förberedelse och vår vilja att svara på det profetiska budskapet vi har fått.

Johannes Paulus kallar oss till en dans för att förbereda "det största jubileum som kyrkan någonsin har firat". Han har gett en sexårsplan för hela kyrkan att förbereda sig. Av den återstår några få månader.

Maria gråter över dem som är i fara att gå miste om besöket och hon har presenterat en personlig förberedelseplan som innebär bön, fasta, ånger och försoning, daglig mässa, rosenkransbön, omvändelse och tro.

Budskapen kompletterar varandra. De är två sidor av samma mynt. Det är viktigt att vi tar dem till oss!

**De troendes vandring in i det tredje årtusendet känner inte av tröttheten som tyngden av en tvåtusenårig historia kunde medföra. De kristna är snarare styrkta vid tanken på att de bringar världen det sanna ljuset, Herren Kristus...
Kyrkan öppnar för varje mänsklig varelse möjligheten att bli "gudomliggjord" och att därmed bli mera människa...**

(ur påvens kungörelsebulletin inför jubelåret 2000)

FRÅN BÖNEGRUPPEN PÅ LIDINGÖ

I slutet av 60-talet började min granne och jag att delta i en engelsktalande grupp. När dess ledare, en amerikansk luthersk präst, omkring 1970 lämnade Sverige, visste vi inte hur vi skulle fortsätta. Jag inbjöd då gruppen att träffas i mitt hem på Lidingö, vilket den gjort sedan dess.

Min protestantiska granne hade i många år bett Gud om en katolsk bönevän. Så småningom blev också hon katolik. Men gruppen fortsatte hela tiden att vara mycket ekumenisk, till stor del för att den annonserades ut av Svenska kyrkans församling. Prästen där kunde också sända personer till oss som behövde andligt stöd. Vi har fått hjälpa många till mognad genom åren, inte minst sedan vi under 70-talet blev en karismatisk grupp och mer inriktade på att be för varandra, och även för mycket annat naturligtvis.

Människor började öppna sig på ett nytt sätt. Då var det en del som inte stod ut längre och lämnade oss, men nya kom i stället. Vi har skrattat och gråtit och delat mycket tillsammans och fått uppmuntra många människor. Vi har vuxit ihop som en syskongrupp - men förskonats från alltför många syskongräler. Under många år var vi ungefär 25 stycken. Idag, då flera av oss är över 80 år och "ungdomarna" är i 60- och 70-årsåldern, blir vi allt färre, knappt 10 personer. Flera från vår grupp är redan i himlen och vi andra är inriktade på att komma dit.

Gullan Bernhard

VÄRLDSUNGDOMSDAGAR

Den franska komuniteten Chemin Neuf organiserar 9-20 augusti 4 internationella ungdomsprogram (16-35 år) som alla avslutas i Rom:

9-14 augusti väljer du antingen
Warszawa eller Prag eller
Hautecombe i Frankrike eller
Peruggia och Assisi

15-20 augusti
sammanstrålar alla till oförglömliga
dagar i Rom.

Transporter per buss. Eget tält
medtages. Språk: engelska m fl.

Vidare info:
Marianne Abrahamsson,
Syslomanngatan 26, 752 23 Uppsala.
E-post: marianne_abrason@hotmail.com

ALPHA-KURSER

I våras propagerade vi för ALPHA-KURSERNA, den nya formen av evangelisation som idag breder ut sig i alla kyrkor och samfund i hela världen och som verkligen gör ett segertåg även genom katolska kyrkan. Man träffas tio gånger och inleder med en gemensam måltid. Därefter följer kvällens föredrag. Det kan handla om vem Jesus är, om bön, om bibeln, om den helige Ande, om kyrkan, osv. Därefter indelas man i smågrupper för samtal. Den första kursen kan man ju hålla bland medlemmar i den egna församlingen, som träning. Men så småningom är det meningen att människor utifrån också ska bjudas in.

Ännu har ingen kurs hållits i en katolsk kyrka i Sverige men däremot över 150 i andra samfund. Vi vill uppmuntra alla dem som kan att delta i en sådan kurs i ett annat samfund för att uppleva hur den är upplagd. Se dig om i ditt närområde, kanske kommer en sådan kurs att hållas där någonstans!

Några exempel på hur ALPHA-KURSERNA tagits emot i katolska kyrkan:

Den engelske kardinalen Basil Hume skrev ett varmt välkomstbrev till hundratals deltagare i kurser som hölls i Westminster Cathedral. Flera katolska biskopar har inlett Alphakurser. Den engelske biskop Griffiths säger:

"Vi vill evangelisera, men vi har inte funnit den rätta metoden. Jag tror att Alpha är den bästa metod man kommit fram till idag."

I många länder har biskoparna gått i spetsen för Alphakurserna. När t ex kardinal Keeler i Baltimore i USA öppningstalade på en kurs för 580 katolska ledare, präster och lekfolk, sade han:

"Vår Herre Jesus har kallat var och en av oss att gå ut och förkunna de goda nyheterna, att bli instrument för att andra ska förstå hur Jesus genom sin död och sin uppståndelse och genom sin gåva den helige Ande kallar oss alla till helighet och kallar oss att ge denna kallelse till helighet vidare till andra, en kallelse att tjäna Gud i Guds rike. Påven Johannes Paulus II har gjort den nya evangelisationen till ett huvudtema i vår kyrkas förberedelse inför det stora jubileet år 2000. Naturligtvis är evangelisation en huvuduppgift för alla kristna, för oss som katoliker, och det ställer oss inför

frågan: Hur ska vi svara på denna kallelse? Hur gör vi det i våra församlingar? Hur gör vi det själva?

Här i Baltimores ärkestift har vi upptäckt att Alpha är ett underbart sätt att leda människor, människor utan kristen bakgrund såväl som vanliga församlingsmedlemmar, till ett personligt möte med den levande Jesus Kristus. Vi får höra underbara vittnesbörd om hur de goda nyheterna vidrör och förvandlar människors liv genom dessa kurser...

Mitt eget hopp för alla de församlingar som är representerade här är att våra kyrkor kommer att bli platser där människor kan möta vår Herre Jesus, där människor personligen kan erfara den helige Andes kraft som en förvandlande kraft - en kraft som gör oss och vårt folk rustade att gå ut och vidröra och förvandla världen omkring oss."

Låt oss alltså förbereda oss för denna typ av evangelisation även här i Sverige! I den engelsktalande världen finns redan ett stort undervisningsmaterial anpassat till katolska kyrkan. Bl a det påvliga hushållets predikant fader Raniero Cantalamessa arbetar med detta. Men låt oss komma igång med det allkristna material som redan finns på svenska och som även de katolska församlingarna ursprungligen kommit igång på.

ALPHA Sverige har sitt huvudkontor i Kummelby kyrka
Box 13, 191 21 Sollentuna.
Tel: 08-623 62 74.
E-post: info@alphasverige.org
Hemsida: www.alphasverige.org

LH

VITNESBÖRD

Maria Fischer

Jag föddes i en katolsk familj i Polen. Mina föräldrar levde ett harmoniskt liv tillsammans och gav mig mycket kärlek och omsorg. Jag gick i religionsundervisning, men vid 12 års ålder slutade jag på egen begäran.

Som 26-åring lämnade jag Polen och flyttade till Finland. På den tiden var jag bara intresserad av min yrkeskarriär och stolt över min förmåga att förverkliga mina planer. Jag gifte mig också och flyttade till Sverige. Allt var tillsynes bra och bara jag själv visste att det inte stod rätt till inom mig. Gud hade ingen plats i mitt liv. Jag visste inte ens om Han brydde sig om mig. Han var Skaparen men fanns långt borta från min värld.

1983 insjuknade min pappa i hjärnblödning. Jag trodde att jag kunde rädda honom med hjälp av pengar och rätta kontakter. Men ingenting hjälpte och snart stod jag med tomma händer.

Då kom jag ihåg Gud. Jag insåg att han var den ende som kunde hjälpa mig. Jag började be men min pappa dog ändå. Jag var tydligen en syndare och Gud hörde mig inte, tänkte jag. Jag kände mig så skyldig att det säkert inte fanns plats för mig i Hans kyrka. Jag trodde att jag avvisades för gott. Det kändes mycket tungt. Samtidigt gav Gud mig längtan till kyrkan. Jag besökte gudstjänster ibland men jag gick aldrig fram till altaret.

1986 insjuknade en av mina nära bekanta i cancer. Hennes läkare sa till mig: "be till Gud för henne!" Jag bestämde mig att göra allt som låg i min makt för att rädda henne. Det skulle gottgöra det som jag inte hade gjort för min far. Det var påsk och man läste ur Markus' evangelium: "Jesus sade till dem: Ni skall tro på Gud. Sannerligen,

om någon säger till berget här: Upp och kasta dig i havet! och inte tvivlar i sitt hjärta utan tror att det skall gå som han säger, då blir det så. Därför säger jag er: tro att ni skall få allt det ni ber om..."(Mk 11:22-25).

Jag trodde på vad Jesus sade. Men jag trodde inte att Gud ville bönhöra en sådan syndare som mig. En vän till mig tog mig då till en gudstjänst i en pingstkyrka. Jag bad förebedjaren där om en förbön för min cancersjuka och icke troende väninna. Förebedjaren bad med mig för henne och sedan frågade hon mig: "Och du själv? Vill du att Jesus blir din Herre?"

Jag visste inte vad det innebar att ha en herre över mitt liv. Jag kunde inte svara ja och jag ville inte svara nej. Jag svarade: "OK." Förebedjaren bad då en bön för mig. Hon avslutade med: "Gud har en plan för dig."

All min uppdämda sorg kom ut i tårar. Jag var fri. Jag kunde be till Gud och förvänta mig svar. Jag började läsa bibeln och Guds ord blev så levande att de gick direkt in i hjärtat. Gud tog plats i mitt liv som den gode Fadern som hade alltid funnits nära mig. Han helade det som var orätt i mitt liv, mina relationer och även min kropp. Han ledde så småningom också min man till kristen tro. Han döptes, vi konfirmerades båda två och vi kunde ta emot kommunionen tillsammans.

Att leva enligt Guds vilja är min största önskan och livets mål. Det är inte lätt men i min dagliga kamp förlitar jag mig idag på Guds kraft och kärlek, inte på min egen styrka. Gud fyllde mitt hjärta med en längtan att be för andra människor och att söka gemenskap i bön. Genom bön och vittnesbörd vill jag ge vidare den underbara helande kärlek och omsorg som Herren visat mig och som Han har i beredskap för alla som söker Honom.

En söndagsreflektion

Maria Fischer medverkar idag i både katolska och ekumeniska förbönsgudstjänster av olika slag. Där har hon möjlighet att ge Guds kärlek och omsorg vidare till andra människor, så som hon själv en gång fick ta emot i en annan gudstjänst:

Söndagen är nästan slut. Snart är det midnatt. Tystnaden hemma inbjuder till reflektion över dagen och den märkliga ekumeniska Tomasmässa där jag medverkat idag. En stor del av Tomasmässan består av församlingens bön. Man vandrar mellan olika temastationer som t ex "familjen", "förlåtelsen", "framtiden" och ber i stillhet för det man bär på hjärtat. Vid varje station finns förebedjare som man också kan få förbön av. Man kan även skriva ner på papper och lägga i en korg det böneämne som man vill lyfta fram vid altaret i den gemensamma församlingens bön. Under tiden sjunger kören lovsång.

Bollmora kyrka där vi är samlade är full med folk. Bönen är ett möte med Gud. Den är inte något jag själv gör. Bönen är ett tillstånd jag befinner mig i. Jag är i bön. Jag är i bön varje gång jag vänder mig till Gud även om det kan kännas inom mig som om Han inte riktigt är närvarande. Jag är övertygad om att Gud gör allting i samverkan med mig. När Han gör något för mig så är det också med mig och i kontakt med mig. Kärleken förutsätter att jag är med och samverkar i Hans plan. Därför är också min personliga bön livsviktig, bönen för mig själv, men också bönen för andra. Utan den kan inte Gud alltmör göra mig till sin avbild. Och utan den kan inte heller jag medverka till att skapa en kärlekens civilisation i världen.

FIRA JESUS 2000 med ICCOWE (International Charismatic Consultation on World Evangelisation)

PENANG, MALAYSIA 27-31 mars, ST LOUIS; USA 22-25 juni

Info och anmälningsblankett: ICCOWE, Box 2000, Haywards Heath, West Sussex, RH16 3YB, England.

Tel: +44 1444 413 321, fax: +44 1444 417 871, e-post: ICCOWE@compuserve.com

Ekumeniska karismatiker på tre kontinenter organiserar år 2000 speciella konferenser under temat "FIRA JESUS 2000". Konferenserna kommer att gå glädjens tecken med mycket lovsång och tacksägelse under ett år, som på ett nytt sätt kommer att bli ett uttryck för den enhet i Kristus som den helige Ande åstadkommer, ett år som också kommer att vara inledningen till ett nytt årtusende av evangelisation över hela världen. Vi inbjuder alla att komma! Detta är en inbjudan. Alla är välkomna! /Michael Harper, ordf. i ICCOWE

PRAG, TJECKIEN 23-27 aug

Prag-konferensen sponsras av ICCOWE i samverkan med ECC, European Charismatic Consultation. Kardinal Miloslav Vlk i Prag hälsar: "Jag hoppas att Kristus under detta speciella år, på tröskeln till det nya kristna årtusendet, på ett tydligt sätt kommer att vara mitt ibland er, dra er närmare varandra och ge er en ny frimodighet att vittna om Honom över hela vår europeiska kontinent." Talare i Prag blir bl a fader Tom Forrest, ledare för EVANGELISATION 2000. Info och anmälningsblankett: Lillemor Hallin

KRISTUS TOG BORT RÄDSLAN

Vitnesbörd av Elisabeth och
Jean-Pascal Charrier

Vi har tre barn: Anne 15, Xavier 11 och Bénédicte 4. Vi bor i Sverige, i Göteborg, på två år. Hela familjen flyttade hit i slutet av juli från Grenoble i Frankrike, där vi varit bosatta i tre år.

Vi gifte oss i december 83 och fick kontakt med kommuniteten Chemin Neuf genom en KANA-vecka i augusti 91. Sedan dess vandrar vi vidare med denna kommunitet, som givit oss mycket, men vi är inte medlemmar och vi representerar inte kommuniteten här i Sverige.

Kristus är verkligen levande i vår vardag på många sätt, och detta trots alla våra många begränsningar! Han var i högsta grad närvarande i vårt beslut att utöka vår familj. Vår son Xavier fick en skada vid födelsen och är därför handikappad. Vid detta tillfälle upptäckte vi dessutom att varje graviditet är utomordentligt farlig för Elisabeths hälsa. Förutom att vi upplevde hela denna situation som oerhört orättvis och frustrerande ökade den också i hög grad vår rädsla för framtida graviditeter, en rädsla som ytterligare förstärktes av den övriga familjen.

Emellertid, vi ville utöka familjen och vi bar denna längtan i våra hjärtan under många år och vi anförtrorde den åt Herren. Det var då som, på mycket "ignatianskt" sätt, några frågeställningar kom att påskynda vårt beslut. Till exempel: "Om du skulle ligga på dödsbädden, vad skulle du då helst vilja göra?" Svaret var klart...

Vi beslöt då att undersöka alla möjligheter, och fem år efter Xaviers födelse fattade vi, efter att ha konsulterat kända och skickliga medicinska experter, beslutet att gå in för en tredje graviditet. Det lyckades inte direkt, men vi överlät beslutet åt Herren: det var han som skulle fatta det slutliga avgörandet

Och så kom det sig att vi, sju år efter Xaviers födelse, fick glädjen att vänta Bénédicte. Denna graviditet var mycket lugn. Elisabeth var helt omgiven av förböner från våra vänner i kommuniteten, av läkarna och av... vår övriga familjs oförståelse. Allt hade kunnat avlöpa annorlunda, men en sak är säker: Kristus gör oss till fria människor och han tar bort rädslan ifrån oss.

"GUDS RIKE ÄR MITT IBLAND ER"**RETRÄTT MED FADER PAUL MARX OMI**

i samarbete med SKS

PLATS: VÄRFRUKYRKAN, TÄBY,

Konvaljevägen 4, intill Roslags Näsby station

TID: 11-13 FEBRUARI 2000

fredag 11.2 kl 19-21.30 (soppa serveras 17.30-18.45)

lördag 12.2 kl 10.00-18.00

söndag 13.2 kl 10.00-17.00

INNEHÅLL: bl a stilla bön, middagsbön, eukaristi, undervisning, lovsång, förbön, bibelmeditation och tillfälle till bikt.

PRIS: kr 150.-, inkluderande reträtten + måltider och kaffe. Kollekt kommer att tas upp.

MÅLTIDER: 3 lätta mål fred kväll, lörd och sönd lunch. 2 em-kaffen.

SPRÅK: engelska tolkad till svenska.

ÖVERNATTNING är möjlig på golv i kyrkbyggnaden för kr 100.- inkl 2 enkla frukostar. Medtag liggunderlag och sovsäck.

KOMMUNIKATIONER: Tåg från Stockholm Östra (vid T-banestation Tekniska högskolan) till ROSLAGS NÄSBY, c 17 min. Senaste tåg fred: 18.43, lörd + sönd 9.37. Alla tåg (utom de till Näsby Park) går till Roslags Näsby.

FADER PAUL MARX

kommer ursprungligen från Minnesota i USA och tillhör Oblatmissionärena, OMI. Han har verkat i Köpenhamns stift sedan 1966 och på Grönland i sammanlagt 16 år. 1988 - 1994 var han stiftets generalvikarie. Han är idag den ende prästen för församlingen på Grönland och delar sin tid mellan uppgifter där och i Danmark. Fader Paul har många decenniers erfarenhet av att vara andlig vägledare och själasörjare, att leda reträtter och att be med människor.

ANMÄLAN: Betala kr 150.- till AKKS, postgiro 429 79 73-2. Skriv "reträtt" på talongen. Vill du övernatta i kyrkan, betala 250.- och skriv "reträtt med övernattnig" på talongen. Ange tydligt ditt namn, adress och telefonnummer.

Sista anmälningdag: 25 januari.

EKONOMI AKKS OCH EVANGELISATION 2000

Under perioden 1 januari - 1 december 1999 har vi tagit emot kr 42 215 från 42 givare. Varmt tack! Kollekt och bokförsäljning inbringade kr 3 910.

Många gåvor har gällt evangelisationsarbetet i Lettland. Vi har förmedlat kr 28000 till kommuniteten EFFATA i Riga och till KANA-rörelsen. 2 000 kr som samlades in på böndagen i april har sänts till Caritas. Kr 10 000 har sänts till ICCRS för arbetet med karismatisk förnyelse i tredje världen. Kostnaden för frimärken, kopiering och Crossnet var under 11 månader kr 7 689.

AKKS har inga medlemsavgifter eller prenumerationsavgifter för nyhetsbrevet. Detta går för närvarande ut i 320 exemplar. Vi sänder det gärna, men om någon som får det här brevet inte önskar det i fortsättningen är vi tacksamma för besked om detta.

Vi förmedlar med stor glädje gåvor också under nästa år. POSTGIRO AKKS 429 79 73 - 2. Använd gärna det bilagda inbetalningskortet!

Kerstin Jonsson

FRÅN RIGAS HORISONT

I augusti for vi till Riga för ett kort besök hos bl a den evangeliserande komuniteten EFFATA. Vi blev inbjudna till en bönekväll som även inkluderade en måltid, nej egentligen två måltider, med hela gruppen, just då 13 personer. De brukar vara 15-20 stycken, men vi kom en dag då många rest på valfärd.

EFFATA hade ansökt om bidrag från oss för den lokal som biskopen ställt till deras förfogande i biskopshuset. Det behövs medel till inredning och utrustning: möbler, dator, telefon, fax mm. Med allas er hjälp kunde vi denna gång ge dem kr 22.000.-. Det täcker inte behovet på långa tag, men utgjorde dock en mycket välkommen grundplåt.

EFFATA har f n nio medlemmar, 5 män och 4 kvinnor. Tack vare de pengar som många i Sverige bidragit med under flera års tid har de alla fått utbildning vid evangelisationsskolan i Lanckorona i Polen. De är oerhört tacksamma över all den hjälp de fått och de ber för oss. Komuniteten arbetar mycket målmedvetet. Man stöder bönegrupper och uppmuntrar bildandet av nya grupper. EFFATA i Riga leder själv fyra grupper som träffas varje vecka i den lokal som de nu ställer i ordning. Två gånger i månaden arrangerar man större möten. Man har även börjat med viss gatuevangelisation. Precis som vi i Sverige evangeliserar de gärna ekumeniskt. 1997 ledde de Lettlands första katolska evangelisationskurs. De ger också ut nyhetsbladet "EFFATA".

Den kväll som vi besökte gruppen var alla de närvarande lettiska katoliker förutom ett par ryska messiasstroende judar. Han var pastor och hon medlem i en messiansk församling. Vi fick ett fint samtal senare med dessa två, och deras kallelse grep oss. De var väl

medvetna om att de var kallade att bygga tvåfaldiga broar av kärlek - dels mellan letter och ryssar, dels mellan judar och kristna. De gjorde detta på ett mycket ödmjukt sätt. Kvällen avslutades så med en andra måltid, en jude-kristen sabbatsmåltid.

Efter vår hemkomst sände vi, enligt deras önskemål, handböcker och deltagarhäften för Liv i Anden-seminarier till dem samt några små skrifter om evangelisation och om bönegrupper. Per brev har vi sedan fått veta att våra pengar gått till en dator och annan kontorsutrustning samt att de arbetar på att översätta den litteratur de fått till sitt eget språk.

Till vår glädje kunde vi också besöka ett katolskt daghem för 42 barn i Rigas utkant, som Lillemor besökte redan

1994, precis innan det skulle öppna. Vår egen församling i Täby hade just inför vår resa beslutat att stödja detta daghem. Den stora fattigdomen i landet gör att man annars måst lägga ner det nu under hösten. Även detta daghem är i hög grad evangeliserande i sitt område.

Kerstin Jonsson Lillemor Hallin

BÖN FÖR EVANGELISATION I SVERIGE

Kommuniteter, bönegrupper och enskilda personer ber för det katolska evangelisationsarbetet och för att Guds rike ska spridas överhuvudtaget. Vi är glada och tacksamma över detta. Låt oss be för all evangelisation som sker enligt Guds vilja, så att Jesus Kristus får nå människors hjärtan till ett nytt liv. Före dig gärna med dessa förebedjare.

Representanter för EVANGELISATION 2000 i Sverige är Lillemor Hallin och Kerstin Jonsson

Jesus uppenbarar Gud Faderns ansikte. Han är "rik på medlidande och barmhärtighet" (Jak5:11), och genom att sända den Helige Ande uppenbarar han kärlekens mysterium i Treenigheten. Det är Kristi Ande som verkar i kyrkan och i historien: man måste förbli lyssnande för att känna igen den nya tidens tecken och göra väntan på Herrens ärorika återkomst alltmera levande i de troendes hjärtan. Det heliga året skall vara en enda oavbruten lovsång till Treenigheten, till Gud den Högste.

(ur påvens kungörelsebulla inför jubelåret 2000)

Internet - ...några nyttiga adresser

AKKS: www.catholic.se/akks/

ICCRS: [/www.iccrs.org/](http://www.iccrs.org/)

ICPE: [/www.icpe.org/](http://www.icpe.org/)

Katolska kyrkan i Sverige: www.catholic.se/

Vatikanen: www.vatican.va/

Fler länkar: utenti.tripod.it/charisma/

BOKBESTÄLLNING: (Skickas till AKKS c:o Lillemor Hallin Gnejsv. 7 18330 TÄBY)

Forrest, Tom: Bön för en ny evangelisation. Gratis - (endast porto betalas)
Fader Tom Forrest är ledare för EVANGELISATION 2000. Denna bönbok är översatt till en stor mängd av världens språk.

Hallin, Lillemor: Se Herrens härlighet. Kr 90.-
Gud kallar oss alla idag att be för människors helande. Denna bok vill inspirera till detta.

Hallin, Lillemor: Strömmar av liv. Kr 110.-
En rapport om den helige Andes verk i vår tid. Den helige Ande för alla oss kristna samman och utrustar oss på samma sätt som i urkyrkan, för att han har en speciell kallelse till vår tids kristenhet.

McDonnell-Montague: Blås liv i nådegåvan. Kr 25.-
En inspirerande liten skrift, sammanställd av 13 katolska teologer, om dopet i den helige Ande och vad Anden kallar och vill leda kyrkan och oss alla till idag.

Jag beställer:

Forrest, Tom: Bön för en ny evangelisation. Gratis - Antal ex:.....

Hallin, Lillemor: Se Herrens härlighet. Kr 90.- Antal ex:.....

Hallin, Lillemor: Strömmar av liv. Kr 110.- Antal ex:.....

McDonnell-Montague: Blås liv i nådegåvan. Kr 25.- Antal ex:.....

PORTO TILLKOMMER. Inbetalningskort medföljer försändelsen. Glöm inte att fylla i namn och adress nedan.

Namn:

Gatuadress:..... Postnr:..... Ort:.....

